

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Va-yiḳra

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

n

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9951

במדבר סיני: פ רביעי ח א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ב קח את-אהרן ואת

יונתן בן עוזיאל

ירושלמי

ההוא דייכול ית תרבא מעמיה: כו וכל אנקא לא תיכלון בכל מותבגיון לעופא ולדעיקרא: כו כל בר גש

דייכול כל אדם מן דכל חי וישתצי בר נשא ההוא מעמיה: כח ומליל יי וגוי: בט מליל עם בני ישראל למימר כל מאן דמקרב ית נכסת קודשיו קדם יי יתיה

ירושלמי

ודיו ותעלון ית קורבנא דיי ית תרבא דעל ניעא יתב יתיה וית ניעא למנפא יתיה אנפוי קדם יי החזה ניעא:

ותרין עלעין מיכא לקביל אפקותא יתמיה לארמא יתיה ארמא קדם יי: לא ויסק כהנא וגוי: לב וית שקא דמינא מן בתפא ועד דרועא תתנון אפר שרתא וגוי: לג מאן דמקרב ית אדם נכסת קודשיו וית תריב מן בני אהרן וגוי: לד ארום ית הדיא וגוי: לה דא רבוהא דאהרן ורבוהא דבנוי על כל אהוהון ליואי דיכלון

מקורבנא דיי ביומא דתקרבון יתהון לשמשא קדם יי: לו דפקיד יי למנפן להום ביומא דבכי יתהון וגוי: לו דא אוכתיא לעלתא דתמיה לבפרא על התהורי לבא למנחתא ורחטאתא ורחטאתא ורחטאתא ורחטאתא קודשיו: לח דפקיד יי ית משרה בטורא דסיני ביומא דפקיד ית בני ישראל לקרבא קורבניהון קדם יי במשכנא דעברו ליה קמדקרא דסיני: א ומליל יי וגוי: ב קרב ית אהרן דאתבתק על עובדא דעילא וטול ית לבושיו

דפקידהך

רש"י

תורה יבא איסור נבלה וטרפה ויחול על איסור חלב שאם אכלו יתחייב חף על ללוו של נבלה ולא תאמר אין איסור חלב על איסור: (כו) לעוף ולבהמה פרט לדם דגים וחגבים (הולין ס): בכל מושבותיכם לפי שהיא חובת הניף ואינו חובת קרקע מנהגת ככל מושבותי וכוונת קדושין כפי"א עפרש למה הונדך לומר: (ל) ידיו תביאנה וגו' (קדושין לו) שתהא יד הכהנים מלמעלה והחלב והחיות כגויין כהן עלמטה וימנין: את אשירה' ומה כן האשים את החלב על החזה: יביאנו (מנחות סב) כשזכיהו ונסית המעבדים נותן חלב על החזה וכשזכיהו ליד הכהן המניף כמלא החזה למעלה והחלב למטה וזה האומר במקום אחר (ויקרא י) שוק תרועה וזהו התניפס על אשך החלבים יביאו להניף וגו' ולאחר התנופה מיתנו לכהן המקטיר ונמצא החזה לנטה וזכו שאלמר (ויקרא ט) וישמו את החלבים על החיות וקטר החלבים הנוזחה למדנו שג' כהנים זקוקין לה כן מפורש במנחות (דף ס"ב): ארת החלב על החזה יביאנו ואת החזה למה מביא להניף אותו הוא נזכיר ולא שיהא הוא מן האשים לפי שג' את אישיה' את החלב על החיות יכול שיהא חף החזה לאשים לכך נאמר ואת החזה להניף וגו': (לא) והקטיר הכהן החלב ואת כן זכיהו התנה למהר (ת"ב) למדנו שאין הכשר נאכל בעוד שהאמורין לויטה מן המזבח: (לב) שוק יין הפרק של ארכוסה הנזכרת עם הראש עד הפרק האמצעי שהוא סוכך שלירך: (לג) המקריב את דם השלמים וגו' (פסחים נט"ח"ב) מי שהוא ראוי לזריקתו ולהקטיר חלבו יבא טמא (ברכות יב מנחות סב) בשעת זריקת דמים או בשעת הקטר חלבים שאינו חולק בכשר: תרועה (סוכה לא) מולך ומביא וזעלה ועוריד: (לד) ולמלאים ליום חינוך הכהונה: (ב) קח את אהרן פרשה וזאתה שבעת ימים קודם הקמת המשכן

רשב"ם

ואפילו חולין: (כו) בכל מושבותיכם אפי' שודאי הן חולין כגבולין: (לה) ואת משחת אהרן וזכיון שכר משחת אהרן וכו' כיון שנאמר כזו אהרן: עוד העולה בשר תטחתי ואש לחתי תודה ומה זשוק של שלמים הנותרת מן הענפה: חסלה צו מיסוד רבינו שמואל ויהי

מכלל י

ממנה) הכהן המקריב ומענינו תבין הפרונו: (לב) (ואת שוקהימין) שוק צדו הימין או הימין תאר לשוק: (ט)

ויאפור

9

ט

(ט)

ואת־בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות : ג ואת כל העדה הקהל אל־פתח אהל מועד : ד ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל־פתח אהל מועד : ה ויאמר משה אל־העדה זה הדבר אשר־צוה יהוה לעשות : ו ויקרב משה את־אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים : ז ויתן עליו את־הכתנת ויחנך אתו באבנט ובלבש אתו את־המעיל ויתן עליו את־האפוד ויחנך אתו בחשב האפוד ויאפוד לו בו : ח וישם עליו את־החשן ויתן אל־החשן את־האורים ואת־התמים : ט וישם את־המצנפת על־ראשו וישם על־המצנפת אל־מול פניו את ציץ הנהב ויך הקדש כאשר צוה יהוה את־משה : י ויקח משה את־שמן המשחה וימשח את־המשכן ואת־כל־אשר־בו ויקדש אתם : יא ונן ממנו על־המזבח שבע פעמים וימשח את־המזבח ואת־כל־כליו ואת־הכיור ואת־בניו לקדשם : יב ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו : יג ויקרב משה את־בני־אהרן ויבלשם כתנת ויחנך אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את־חמישי משה : יד ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש פר החטאת : טו וישחט ויקח משה את־הדם ויתן

משחא דרבותא וית תורא דחטאתא ונת חרון דיכרין ונת סלא דפסחא : ג ונת קל־כנשתא כנוש לתרע משכן זמנא : ד ועבד משה כמא דפקיד וי יהיה ואיתכנישת כנשתא לתרע משכן זמנא : ה ויאמר משה ל־כנשתא דין פתנמא דפקיד וי למעבד : ו וקריב משה ונת־אהרן ונת־בניה ויאסחי ויהון כמא : ז ויהב עלוהי ית־כתנא ווריו ויתיה בהמנינא ואלביש ויתיה ית־מעילא ויהב עלוהי ית־אפודא ווריו ויתיה בהמנין אפודא ואתקן ליה ביה : ח ושויו עלוהי ית־חושנא ויהב בחושנא ית־אורים ונת־תומיא : ט ושויו ית־מצנפתא על־רישיה ושויו על־מצנפתא לקביר אפוהי ית ציצא דדהבא בליכא דקודשא כמא דפקיד וי נת־משה : י ונסיב משה ית־משחא דרבותא ורבוי ית־משכןא ונת־כל־דביה וקדיש ויהון : יא ואדי מניה על־מדבחא שבע זמנין ורבי ית־מדבחא ונת־כל־מנוהי ונת־ביוקא ונת־בסיסיה לקדשוהון : יב ואריק ממשחא דרבותא על־רישא דאהרן ורבי ויתיה לקדשותיה : יג וקריב משה ונת־בני אהרן ואלבשינון כיתונין ווריו ויהון המנינין ואתקין להון קובעין כמא דפקיד וי ית־משה : יד וקריב ית תורא דחטאתא וסמך אהרן ובניה ית־ידיהון על־ריש תורא דחטאתא : טו ונכס

ויתן

ויתן על קרנות המזבח קביל באצבעו
ויתטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
המזבח ויקדשוהו לכפר עליו : טו וישח
את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת

ונסיב משה ית דמא ויהב על קרנת מדבחה
סחור סחור באצבעיה ודמי ית מדבחה וית
דמא אריק ליוסדא דמדבחה וקדשיה לכפרא
עלוהי : טו ונסיב ית כל תרבה דעל גווא

הכבד

וית

יונתן בן עוזיאל

דפקידמך ית משהא דרבותא חרת חורא ונת חרין דכרין וגוי : ג וית כל וגוי : ד ועבד משה היקמא דפקיד
וואתקנישית כמישקא בעשרין ותלתא יומין לברחא דאבר לחבע משפן זיקמא : ה ואמ משה וגוי : ו וקריב
משה וגוי : ז וסבר עליו ית כיתונא ונרין יתיה בקמורא ואלקביש יתיה ית מנשר בעילא ויהב עליו ית אפנדא
ונרין יתיה וגוי : ח נשוי עליו ית הושנא וסדר קהושנא עת וגוי : ט נשוי ית מצנפתא על רישיה ונשוי על
מצנפתא כל קביל אנפיו וגוי : י ונסיב משה ית משהא דרבותא ורבי ית משפנא וקדיש יתיה : יא ואדו
מניה על מדבחה שבע זימנין ורבי וגוי : יב ואריק וגוי בחר דאלקביש קטול לקדשותיה : יג וקריב משה
על אהרו ונת כגוי ואלקבישנין בחמינין חרין ומהון קמורין וקבש להון כוכעין היקמא דפקיד ית משה : יד וקריב
ית חורא וגוי דתטאתא דילהון : טו ונכס משה עת חורא ונסיב משה ית אדמא ויהב על קרנת מדבחה חור
חור באצבעיה ורבי ית מדבחה מן כל ספק אנוס וחסרפן קטול דחשיב בלבביה דלמא גסיכא סרביא דכני ישראל
אפקדושתא מן אחיהון באונקסא וקריכו לעביבת משפנא או דלמא הושתיכח בכני ישראל דלא הוה בליביה למיתניא
לעבידתא ושמע קל ברוא ואיסקפי ואיתי בלא עבו קטול בן דכי יתיה בארס חורא ונת מותר אדמא אריק ליוסדא
דמדבחה וקדשיה לכפרא עליו : טו ונסיב ית כל

דש"י

חרכא

המזכר שאין מוקדם ומואחר בתורה : קח את אהרן . קחנו בדברים ומשכנו (ה) : ואת פר החטאת וגו' . אלו האמורים
פענין נזאת המלואים כזאת תלזה ועכשיו כיום ראשון למלואים חור וזרו פסעת מעשה : (ג) הקהל אל פתח אהל מועד . זה אחד
מן המוקמות שהחוק מועט את המרובה : (ה) זה הדבר . דברים שתרלו שאני עושה לפניכם כזכי הקדוש כרוך הוא לעשות ואל תאמרו
לכבודי ולכבוד אחיאי עושה כל הענין הזה (דפרשת המלואים פירשתי כזאת תלזה) : (ח) את האורים . כתב של שם המפורש :
(ט) וישם על המצנפת . פתילית כלת הקבועים כנין ניתן על המצנפת כמזל הנין תלוי באנפת : (יא) ויו ממנו ער
המזבח . לא ידעתי היכן נמצאה כזאת הללו . (יב) ויצק . ויביש . בתחילה יונק על ראשו ואחר כך נותן בין ריסי עיניו
למושך כאלכענונה לזה (י) : (יג) ויחבש . לשון קשירה (י) : (טו) ויתטא את המזבח . מטאו וסחרו מזרות ליכנס
לקדושה : ויקדשוהו . בעבודה זו : לכפר עליו . מעתה כל הכפרות : (טז) הכבד . שהיה נוטל מעט מן הכבד עמה :

באר רחובות דקדוקי דש"י

(ה) משום דלא שייכא לקיחה כי אם בדבר שאין בורוח חיים ומיטלטל מיד ליד אכל לאפוקי גוף האדם דהוא נושא את עצמו
לכן קאמר קחנו בדברים ומשכנו ורצה לומר תן לו דברי רינו עד שיניית לך ויהיה זה כך כאלו לקחתו ביד ממש : (ו) יושם דמושרש יצק
שנינו גם כן ויקת לוטעעות והיינו ענין התכת המתכת (כל"א שמעלגון) דלא יתכן כאן לכן הושרך לפרש דזה הוא ענין נושית (כל"א
שמירן) : (י) מושם דמושרש חכס חנינוס כן לא וזרולא חכסו והיינו ענין תמושת (כל"א פלאקטיר) דלא יתכן כאן לכן קאמר
זה הוא ענין קשירה (כל"א ביגון אדר קטיפון) :

מכלל יופי

דמדלי

ח (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כא) (כב) (כג) (כד) (כה) (כו) (כז) (כח) (כט) (ל)

הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבן ונקטר
 משה המזבח: יו ואת הפך ואת ערו
 ואת בשרו ואת פשו שרף באש מחוץ
 למחנה כאשר צוה יהוה את משה:
 יח ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן
 ובניו את ידיהם על ראש האיל: יט וישחט
 ויזרק משה את הדם על המזבח סביב:
 כ ואת האיל נתח לנתחיו ונקטר משה
 את הראש ואת הנתחים ואת הפך:
 כא ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים
 ונקטר משה את כל האיל המזבח עלה
 ה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר
 ששי צוה יהוה את משה: כב ויקרב את
 האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן
 ובניו את ידיהם על ראש האיל:
 כג וישחט ויקח משה מדמו ויתן על
 תניד אהרן ויהוה ויעל בהן ידו הימנית
 ועל בהן כנלו הימנית: כד ויקרב את
 בני אהרן ויתן משה מן הדם על תניד
 אונם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל
 בהן כנלם הימנית ויזרק משה את הדם
 על המזבח סביב: כה ויקח את החלב
 ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב
 ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת
 חלבן ואת שוק הימין: כו ומסל המצות
 ק אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת
 לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על
 החלבים

נית חצר כבדא ונת תרתין כולין ונת
 תרבהן ואסיק משה למדבחה: יז ונת
 תורא ונת משכיה ונת בסריה ונת אוכליה
 אוקיד בנורא מבדא למשריתא במא דפקיד
 ונת משה: יח וקריב ית דיכרא דעלתא
 וסמכו אהרן ובנוהי ית ידיהון על ריש
 דיכרא: יט ונקיס וזרק משה ית דמא
 על מדבחה סחור סחור: כ ונת דיכרא
 פליג לאיברוהי ואסיק משה ית רישא ונת
 איבריא ונת תרבא: כא ונת גנא ונת
 כרעיא חליל במיא ואסיק משה ית כלי
 דיכרא למדבחה עלתא הוא לאתקבלא
 ברענא קורבנא הוא קדסין במא דפקיד
 ונת משה: כב וקריב ית דיכרא תנינא
 דכר קורבנא וסמכו אהרן ובנוהי ית ידיהון
 על ריש דיכרא: כג ונקיס ונקיב משה
 מדמיה ויהב על רוס אודנא דאהרן דימינא
 ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון רגליה
 דימינא: כד וקריב ית בני אהרן ויהב
 משה מן דמא על רוס אודנהון דימינא
 ועל אליון ידהון דימינא ועל אליון רגלהון
 דימינא וזרק משה ית דמא על מדבחה
 סחור סחור: כה ונקיב ית תרבא ונת
 אליתא ונת כל תרבא דעל גנא ונת חצר
 כבדא ונת תרתין כולין ונת תרבהן ונת
 שוקא דימינא: כו ומסלא דפטירינא
 דקדסין ונקיב גריצתא פטירתא דקדס
 וקריצתא דלחם משה דקרא ואספונ דר ושוי

התלבים ועל שוק הימין : כז ויתן את
 הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ונתן אתם
 תנופה לפני יהוה : כט ויקח משה אתם
 מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העללה
 מלאים הם לרית נחת אשה הוא ליהוה :
 כט ויקח משה את החזה וניפהו תנופה
 לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה
 כאשר צוה יהוה את משה שביעי ל ויקח
 משה משמן המשתה ומן הדם אשר על
 המזבח וני על אהרן על בניו ועל בניו
 ועל

על תרביא ועל שוקא דמינא : כז ויהב
 ית כולא על ידי דאהרן ועל ידי דבנוהו
 וארים יתהון ארמא קדס יי : כח ונסיב
 משה יתהון מעל יהוה ואסיק למדבחה
 על עלתא קורבנא אינון לאתקבלא ברענא
 קורבנא הוא קדס יי : כט ונסיב משה
 ית חדניא וארימיה ארמא קדס יי מדבר
 קורבנא למשה הנה לחולק במא דפקיד
 יי ית משה : ל ונסיב משה ממשחה
 דרבותא ומן דמא דעל מדבחה ואדי על
 אהרן

יונתן בן עוזיאל

מקרא דעל בני גווא ית תצר פקדא וית מרמי כולטו וית מרביהון ואסיק משה למדבחה : יז וית תורא וית מושבא
 וית בישריה וית בעיניה אוקר כנורא מקרא למישריתא היקמא דפקיד יי ית משה : יח וקרב ית דבר עלתא וסמכא
 אהרן ובניו ית טד ומינהון על ריש דיקרא : יט ונקם ית דיקרא ודבק משה ית אדמא על מדבחה תוור תוור :
 כ וית דיקרא פסיו לפסויו ואסיק משה ית רישא וית פסויו וית מקרא : כא וית בני גווא וית ליגלאה תליל
 במיו ואסיק משה וגי : כב וקריב ית דיקרא תנינא דבר אשקלמותא דשלים בכולא וסמכא וגי : כג ונקם
 ית דיקרא ונסיב משה מן אדמיה ויתב על תקחוס אודנא דאהרן דהיא גדיא דמצינעא דאודו נמנא ועל פירקא
 מצינעא דריגליה נמנא : כד וקריב ית בני אהרן ויתב משה מן אדמא על גדיא מצינעא דאודנא ויתב ועל
 פירקא מצינעא דההון נמנא ועל פירקא מצינעא דריגליהון דמנינא ודבק משה ית כל מותר אדמא על מדבחה תוור
 תוור : כה ונסיב ית וגי : כו ומסלא דפשיבא וגי ותיצמא תלחיס פתיך בקשה תרא וערוך חר ושוי וגי :
 כז וסדר ית כולא וגי : כח ונסיב משה וגי קרבן אשקלמותא חינון דשלימון בכולא מטול לאתקבלא ברענא
 קדס יי : כט ונסיב ית תנינא וארימיה ארמא קדס יי מדבר קורבנא אתפשכ למשה תורה לחולק הי וגי :
 ל ונסיב משה ממשחה דרבותא ומן אדמא דעל מדבחה ואדי על אהרן ועל לבושו ועל לבושי בניו

עמיה

רשי

(כב) איל המלואים : איל השלמים שהמלוואים לשון שלמים שמונחין ונוטלין את הכהנים ככהותם (ת"כ) : (כו) חלות לחם
 שבת : היח רכוסה סביב מרבה כה שין כנגד החלות והרקיקין כך עמרם כמכות : (כח) ויקטר המזבחה : משה שמש על
 שבעת

מבלל יופי

והאמורין למזבח וזוח ושוקלכהנום ושאר חבשרו העור
 לבעלים : (כד) (תנוך) : הוא הוד אשר בקצה
 האזן ובספרא מפויש שהוא הגדר האמצעי : (כו) (חנופה
 פירשו"ל שהיה מוליד ומביא וזהו לשון הנפה התנועה
 אילן ואילך : (כט) (למנה) : פירושו מתנה וחלק :
 בכשר

ועל-בגדי בגניו ויקדש את-אהרן את-
 בגדיו ואת-בגניו ואת-בגדי בגניו אתו :
 לא ויאמר משה אל-אהרן ואל בגניו
 בשלו את-הבשר פתח אהל מועד ושם
 תאכלו אתו ואת-הלחם אשר בסל המלאים
 פאשר צויתי לאמר אהרן ובגניו יאכלהו :
 לב והנותר בבשר ובלחם באש תשקפו :
 פ לג ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת
 ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת
 ימים ימלא את-יודכם : לד כאשר עשה
 ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם :
 פ לה ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה
 שבעת ימים ושמרתם את-משמרת יהוה
 וקרא תמותו בירכן צויתי : לו ויעש
 אהרן ובגניו את כל-הדברים אשר צוה יהוה
 ביד-משה :

מפסיר פ

פ

א' וס' זמפסירין בה אמר ה' צבאות כורמיה בסיומו :

ס ס ס

ט א ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן
 ולבגניו ולקני ישראל : ב ויאמר
 ד אל-אהרן קח-לך עגל בן-בקר לחטאת
 ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה :
 ג ואר-בני ישראל תדבר לאמר קחו
 שעיר-עזים לחטאת ועגל וכבש בני-שנה
 תמימם לעלה : ד ושור ואיל לשלמים
 ז לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי
 היום יהוה נראה אליכם : ה ויקחו את
 אשר צוה משה אל-פני אהל מועד ויקרבו
 כל

אהרן על-לבושוהי ועל-בגוהי ועל-לבושי
 בגוהי עמיה וקדיש ית-אהרן ית-לבושוהי
 וית-בגוהי וית-לבושי בגוהי עמיה :
 לא ואמר משה לאהרן ולבגוהי בשילו
 ית-בשרא בתרע משכן זמנא ותמן תיכלון
 יתיה וית-לחמא דבסל קורבניא כמא
 דאתפקדיית למימר אהרן ובגוהי יכלוגיה :
 לב ודישתאר בבשרא ובלחמא בנורא
 תוקדון : לג ומתרע משכן זמנא לא תיפקון
 שבעא יומין עד יום משלם יומי קורבניכון
 ארי שבעא יומין יקריב ית-קורבניכון :
 לד כמא דעבד ביוטא הדין פקיד יי
 למעבד לכפרא עליכון : לה ובתרע משכן
 זמנא תיתבון יימם ולילי שבעא יומין ותשרון
 ית-משרת מימרא דיי ולא תמותון אכי-כן
 אתפקדיית : לו ועבד אהרן ובגוהי ית
 כל-פתגמא דפקיד יי בינא דמשה :

ס ס ס

א והנה ביום חמינאה קרא משה לאהרן
 ולבגוהי ולקני ישראל : ב ויאמר
 לאהרן סב-לך עיגל בר-תורי לחטאת
 ודבר לעלתא שלמין וקריב קדם יי : ג
 ועם בני ישראל תמליך למימר סבו צפיר-
 בר עזין לחטאתא ועיגל ואימר בני-שנא
 שלמין לעלתא : ד ותור ודבר לגבסרת-
 קודשיא לדבחא קדם יי ומנחתא דפילא
 כמשח ארי-יומא דין יקרא דיי מחגלי
 לכון : ה ונסיבו ית-דפקיד משה לקדם
 משכן